

21

8. apríl

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Hólmavíkurbætur.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Hólmavíkurhöfn takmarkast að sunnan af línu, er hugsast dregin frá höfðanum sunnan við Kleifavör yfir fjörðinn í Viðidalsárhöfða utanverðan, og að norðaustan af Vallnesi hornrétt á fyrrnefnda línu.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, skulu renna í hafnarsjóð Hólmavíkurbætur og skal honum eingöngu varið til þess að gera umbætur á höfninni og mannvirkjum, er henni heyra til, svo og til reksturs, viðhalds og leiðbeininga við innsiglinguna.

Hreppsnefnd Hrófbergshrepps kýs þriggja manna hafnarnefnd til tveggja ára í senn og skulu a. m. k. 2 þeirra vera búsettir í Hólmavík, og hefir hún, undir yfirstjórn hreppsnefndar og undir yfirumsjón atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins, framkvæmd hafnarmála, og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni og á eignum hennar, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar, innheimtu og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

Ef hafnarnefnd óskar eftir skal hreppsnefnd skipa bryggjuvörð, eftir tilnefningu hennar, og gefur hafnarnefnd manni þeim erindisbréf, annars er hafnarnefnd heimilt að annast þau störf sjálf. Hafnarnefnd kýs formann úr sínum hóp og er hann hafnarstjóri; skal hann vera búsettur í Hólmavík.

Hreppsnefndin veitir fé úr sjóðnum til umræddra framkvæmda, eftir tillögum hafnarnefndar, og ákveður hvernig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á eignum hans, eins og öðrum eignum hreppsfélagsins.

Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningunum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

3. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlíta boði hans og banni og ennfremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Dyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

4. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa, eða öðrum störfum sem þar eru unnin.

5. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipun á höfninni.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

6. gr.

Ekki má kasta útbyrðis seglfestu, ösku, kolum, fiskúrgangi eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram, neina bryggju eða önnur mannvirki né fylla upp eða dýpka út frá landi nema eftir tillögum hafnarnefndar, og með samþykki hreppsnefndar Hrófbergshrepps.

Sá, sem vill gera eitthvað slíkt mannvirki, skal senda hafnarnefndinni beiðni um það og skal beiðninni fylgja lýsing á því og uppráttur, ef með þykir þurfa. Hafnarnefnd afgreiðir síðan málið til hreppsnefndar.

Eigendum þeirra mannvirkja, sem eru eða kunna að verða gerð með leyfi hreppsnefndar, er skylt að halda þeim við þannig að engin hætta geti stafað af þeim. Nú vanrækir eigandi slíks mannvirkis að halda því í því ástandi, sem nauðsynlegt er að áliti hafnarstjóra, er þá hafnarnefndinni heimilt að láta gera við mannvirkid á kostnað eigenda, en eigendur eru alltaf ábyrgir fyrir öllum þeim skaða á skipum og mannvirkjum annara, er kann að stafa frá mannvirki hans.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

7. gr.

Skip, er hvorki ferma né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni að þau tálmi affermingu annara skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggjunni, að eigi sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að eða frá. Skipum eða bátum má ekki leggjast svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnsögumanns eða starfsmanna hafnarinnar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eigenda.

8. gr.

Ekki má festa skip við bólvirki eða bryggju nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust. Virkaðlar og festar skulu klæddar þar sem þær hvíla á bryggjunni. Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju.

9. gr.

Gufuskip og önnur vélskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjunum standi hætta af því.

Ekki má hleypta vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

21

8. apríl

10. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur þar, sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal fara það burtu svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta fara skipið burt á kostnað eigenda, og er honum heimilt, að láta selja skipið til lúkningsar kostnaðinum ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Notkun hafnarbrygganna.

11. gr.

Meðan hafnarnefnd ekki ákveður annað, er skipum heimilt að leggjast við bryggjur hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip, að öðru jöfnu, er sigla eftir fyrirfram ákveðinni og auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til þess að leggjast að bryggju, þótt önnur skip liggja þar fyrir, og verða þau skip að víkja meðan hin eru afgreidd. Samskonar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé ferming eða afferming skips ekki haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarstjóra, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Ennfremur ber hafnarstjóra að vísa skipi frá bryggjunni, áliti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

12. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og bryggju, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þess ekki gætt, ber hafnarstjóra að stöðva verkið, unz bætt verður úr því sem áfátt er.

Kjölfestu má ekki taka annarsstaðar á lóðum eða mannvirkjum hafnarinnar en þar, sem hafnarstjóri vísar til.

13. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta rasta bryggjuna, sem notuð hefir verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiða allan kostnað.

14. gr.

Deir munir eða vörur, sem affermdir eru eða látnir í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki, og ekki annarsstaðar í landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt muni og vörur jafnóðum og hann krefst þess. Sé það ekki gert, lætur hann gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða ábyrgðarmanns hans.

VI. KAFLI

Um hafnar- og bryggjugjöld.

15. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip, vélskip og bátar, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum, eða seglfestu, skulu greiða lestargjald í hvert sinn, sem þau leggjast við bryggju eða festar á höfninni, þó með þeim undantekningum, sem síðar getur.

Ef ekki er öðruvísi ákveðið, greiðist lestargjaldið af nettáburðarmagni skipsins, talið í heilum tölum, en brotum skal sleppt.

16. gr.

- a. Skip, sem eru eign búsettra manna í Hrólfbergshreppi og skrásett þar og eru ekki í millilandasiglingum, skulu greiða lestargjald (hafnargjald einu sinni á ári, 0.75 kr. fyrir hverja brúttó smálest, þó ekki minna en kr. 10.00 árlegt gjald. Opnir vélbátar greiði kr. 5.00 árlega, árabátar kr. 3.00 árlega.
- b. Skip, stærri en 12 smálestir brúttó, sem ganga effir föstum auglýstum ferða-áætlunum, greiði 5 aura fyrir hverja nettó smálest í hvert skipti, er þau koma til hafnar, þó ekki oftar en 8 sinnum á ári.
- c. Öll önnur skip, stærri en 12 smál. brúttó, sem til hafnarinnar koma, nema herskip (varðskip), skip, sem gerð eru út til visindalegra rannsókna, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiskip, og skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda, skulu greiða 10 aura lestargjald fyrir hverja nettó smálest.
- d. Vélbátar, minni en 12 smálestir greiði í hafnargjöld 2 krónur í hvert sinn sem þeir koma til hafnar, eða 12 krónur í eitt skipti fyrir öll á ári. Undanþegnir eru bátar af verzlunarsvæðinu, sem eru í kaupstaðarferð eða öðrum heimiliserindum.
- e. Liggi skip lengur við bryggju en 1 sólarhring, ber því að greiða 3 aura á hverja nettó smálest í bryggjugjald fyrir hvern sólarhring eða brot úr sólarhring, sem fram yfir er.

21

8. apríl

VII. KAFLI

Um vörugjald.

17. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum sem um getur í næstu greinum.

18. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins, eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gjald. Af vörum, sem settar eru á land, en eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé þess getið á farmskránni, greiðist ekkert gjald.

19. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskránni.
- b. Vistir, og aðrar nauðsynjar skipa og báta, til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Póstflutningur og farangur ferðamanna.
- d. Vörur, sem fluttar eru úr herskipi (varðskipi) og í herskip.

20. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst sem heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri og formaður skip (eða báts) gefa drengskaparvottorð um vörumagn það, sem skip hans hefir fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

21
8. apríl

Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur og gjald greiðist eins og þar segir.

Ef vafi leikur á því í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarstjóri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

21. gr.

Vörugjaldskrá.

A. Aðfluttar vörur.

1. flokkur: 10 aurar fyrir hver 100 kg.: kol, olía, salt, sement og þakjárn.
2. flokkur: Gjald 30 aurar fyrir hver 100 kg.: Allskonar vefnaðarvörur, skófata-aður, glysvarningur, ávextir, vínföng og lyfjavörur.
3. flokkur: Gjald 20 aurar fyrir hver 100 kg.: Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
4. flokkur: Gjald 5 aurar fyrir tunnur: Tómar, uppsettar eða óuppsettar.
5. flokkur: Gjald 3 aurar fyrir hvert teningsfet: Trjáviður.
6. flokkur: Gjald 6 aurar fyrir hvert teningsfet: Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

B. Brotfluttar vörur.

1. flokkur: Gjald 20 aurar fyrir hver 100 kg.: Ull, ullarvörur, dúnn, fiður, hert skinn og sundmagi.
2. flokkur: Gjald 10 aurar fyrir hver 100 kg.: Aðrar afurðir, sem reiknast eftir þyngd.
3. flokkur: Gjald 15 aurar fyrir hverja kjöttunnu og hverja tunnu lýsis.
4. flokkur: Gjald 10 aurar fyrir hverja sildartunnu.
5. flokkur: Gjald 2 aurar fyrir hvert teningsfet: Rjúpur og aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
6. flokkur: Gjald 1 króna fyrir stykkið: Hestar og nautgripir.
7. flokkur: Gjald 20 aurar fyrir stykkið: Kindur og geitur.

VIII. KAFLI

Um ýms gjöld til hafnarinnar.

22. gr.

Verði hafskipabryggja og plön hafnarsjóðs leigð einstökum mönnum til sildarsöltunar eða annars reksturs, skal um það gerður sérstakur samningur.

Samningur þessi skal fyrir hönd Hrófbergshrepps gerður og undirritaður af formanni hafnarnefndar og einum manni úr hreppsnefnd Hrófbergshrepps, er hún kýs til þess.

Verði ágreiningur á milli formanns hafnarnefndar og manns þess, er kosinn er úr hreppsnefnd, um það hvernig og hverjum eigi að leigja bryggjuna, sker hreppsnefnd úr þeim ágreiningi.

IX. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

23. gr.

Skipstjóri eða formaður á bát ber ábyrgð á greiðslu hafnar- og bryggjugjalds. Ef enginn skipstjóri er, eða formaður á fleytunni, ber eigandi ábyrgð á greiðslu gjaldanna. Hafnarsjóður hefir haldsrétt yfir fleytunni unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar 21 á gjöldunum, skal greiða þau áður en skipið fer burtu úr höfninni. Gjalddaga fyrir 8. apríl ársgjöld ákveður gjaldkeri hafnarsjóðs.

24. gr.

Gjöld fyrir vörur þær, sem um getur í 21. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans á Hólmarvík, og hefir hafnarsjóður haldsrétt á vörunum unz gjaldið er greitt. Leigu samkvæmt 22. gr. greiðir sammingsaðili. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipisins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefir ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnar, fellur í gjalddaga þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina — og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga þegar vörurnar eru komnar í skip.

25. gr.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugerð renna í hafnarsjóð. Gjaldkeri hafnarnefndar sér um innheimtu þeirra. Fjáreignir hafnarsjóðs skal geyma og ávaxta á tryggilegan hátt, og eru hafnarnefndarmenn ábyrgir fyrir þeim. Fé sjóðsins má eingöngu verja í þarfir hafnarinnar. Hreppsnefnd veitir fé úr sjóðnum að fengnum tillögum hafnarnefndar. Reikningar hafnarsjóðs endurskoðast með reikningum hreppsins.

Öll gjöld samkvæmt reglugerðinni má taka lögtaki.

X. KAFLI

Ýms ákvæði.

26. gr.

Um skaðabótaskyldur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, geta aðiljar komið sér saman um að þær skulu ákveðnar af 3 óvilhöllum dómkvöddum mönnum. Hvor- um aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð var lokið.

Yfirmatið skal fara fram af 5 mönnum dómkvöddum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefir krafizt, ef matsupphæðinni verður eigi breytt meira en sem nemur 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

27. gr.

Enginn, sem hefir bakað sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

28. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess, að fá afgreiðslu hjá lögreglustjóra nema hann með vottorði frá hafnarstjóra sanni, að hann hafi greitt gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta — svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða.

29. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjórinn er ekki á skipi og ekki heldur umboðsmaður hans,

21 samkv. 11. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi má gefa einhverjum öðrum af skips-
8. apríl höfninni skipunina og er það jafn gilt sem skipstjóri hefði fengið hana sjálfur.

30. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 400 krónum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt lögum.

Sektirnar renni í hafnarsjóð Hólmavíkur.

31. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þess er hér með sett samkvæmt lögum nr. 76, 14. nóvember 1917, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 8. apríl 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vígfús Einarsson.

22

14. apríl

S A M Þ Y K K T

um einkasíma Bakásabúa og Svinvetninga í Austur-Húnavatnssýslu.

1. gr.

Samþykkt þessi nær til síma til allra bæja á vegasvæði Svinvetningabrautar inn að Syðri-Langamýri í Blöndudal og til rafstöðvarinnar við Sauðanes, enda skal síma-kerfinu eða skiptingu þess hagað eftir tillögum landssímastjórnarinnar.

Einkasímar þeir og landssímar, sem þegar eru lagðir á þessu svæði, falla inn í einkasímakerfið jafnframt og það er lagt, enda teljist lagningarkostnaður þeirra til stofnkostnaðar kerfisins, nema annað verði að samkomulagi.

2. gr.

Gerð símakerfisins og fyrirkomulag skal vera samkvæmt tillögum landssímastjóra.

3. gr.

Símakerfið skal leggja, þegar unnt er að fá framlög til þess frá landssímanum samkv. lögum nr. 11, 14. júní 1929, um einkasíma í sveitum.

Rétt er að einstakir hlutar kerfisins, hvort sem er til eins bæjar eða húss eða fleiri bæja í félagi, og hvort sem lagt er frá Blönduósi eða einhverri landssímastöð á svæðinu, verði lagðir fyrir en heildarkerfið er lagt, ef $\frac{2}{3}$ atkvæðisbærra manna á því takmarkaða svæði óskar.

Skal lagning slikra einstakra hluta kerfisins hagað þannig, að þeir falli inn í heildarkerfið, er það verður lagt, enda beri félagsmenn á því svæði, er kerfishlutinn fær, allan kostnað félagsins af lagningu hans þar til heildarkerfið er lagt.

4. gr.

Afgreiðslur á síma sínum, svo og viðhald innanhúss, annast hver húsbóndi á símasvæðinu, sem síma hefir, á sinn kostnað. Hann annast einnig bráðabirgðaviðgerðir á símanum innan takmarka ábúðarjarðar sinnar.